

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

LEDEN

ČÍSLO 1

Ročník 2021

EDITORIAL

Milí čtenáři Jakuba,

v tomto čísle si můžete vedle např. podnětů k prožívání Týdne modliteb za jednotu křesťanů, a nebo článku od paní doktorky Gromové, či vzpomínek naší Aťky, přečíst zprávu o tom, že papež František vyhlásil rok 2021, počínaje 8. prosincem 2020, rokem sv. Josefa, Ochránce církve. Situace, ve kterých se sv. Josef v životě ocitl, se mu asi neprožívaly moc lehkou. Ale v důvěře, že „Hospodin ví, co dělá“, neupadal do strachu a melancholie, ale krok za krokem a stále znovu se svěřoval do Jeho péče. A to měl na starosti Jeho Syna a Matku Boží. Tak se na přímluvu sv. Josefa také snažme Bohu důvěřovat, a to za všech okolností, a o tuto důvěru Ho prosme.

Lenka

PASTORACE

Milí farníci,

Bůh přichází různými způsoby a promlouvá k nám.

„Žil jeden člověk, který považoval Boží narození za nepochopitelnou báji. Přestože žil slušný život, byl vnímavý k druhým lidem, měl rád svou rodinu, s ostatními měl dobré vztahy a řídil se poctivostí, nebyl schopen uvěřit ve vtělení, že Bůh se stal člověkem. Byl natolik upřímný, že nepředstíral, že věří. V noci Božího Narození se manželka s dětmi vydala na půlnoční. On zůstal doma a ujistil je, že na ně počká, až přijdou, aby si spolu dali něco teplého. Začal padat sníh. Muž přistoupil k oknu a díval se, jak sněží čím dál hustěji a sníh je stále těžší. Zaradoval se, že jsou to opravdové vánoce se sněhem. Vrátil se ke svému křeslu u krbu a začal se do knížky. O několik minut později ho vyrušil jakýsi dutý zvuk. Pak následovaly další a další. Pomyslel si, že někdo hází sněhové koule do oken obývacího pokoje. Když přišel ke vstupním dveřím, aby zjistil, co se děje, uviděl hejno ptáků, kteří létali v této chumelenici a z nepochopitelného důvodu naráželi do okenních skel. Mnozí z nich padali omráčení na zem. Rozhodl se jim nějakým způsobem pomoci. „Přece nemůžu dopustit, aby si ubližovali. Možná hledají nějaké útočiště,“ pomyslel si. Vzpomněl si na nepoužívanou garáž. Oblékl si bundu, obul si boty a šel do garáže. Otevřel dokořán vrata a rozsvítil uvnitř světlo. Ale ptáci tam nevlétli. „Možná je přiláká trochu potravy,“ uvažoval. Šel domů pro drobtý chleba a

rozsypal je po sněhu, aby jim ukázal cestu do garáže. Ptáci si však drobků nevyšimlali a naráželi do zavřených oken stále více. Začal mávat rukama, ale vystrašení ptáci se rozlétlí do všech stran a nevšimli si světla a tepla připraveného v útočišti garáže. Připadal si, že je svou snahou o pomoc spíše plaší a odhání. Přemýšlel, jakým způsobem by měl jednat, aby mu začali důvěřovat. Dostal nápad. Kdybych se mohl na několik okamžiků stát ptákem, ukázal bych jim cestu k záchraně. Právě v tuto chvíli začaly vyzvánět kostelní zvony. Zůstal jako zasažený bleskem. „Ted' rozumím,“ povzddechl si. „**Ted' rozumím, proč jsi to musel udělat.**“

Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh v minulosti k našim předkům skrze proroky. V této poslední době k nám však promluvil skrze svého Syna. /list Židům/ Ježíš přišel mezi nás, aby svou osobou ukázal Boží lásku. Abychom si uvědomili, že pro Boha jsme důležití, že máme svou důstojnost. Příchod Ježíše – Boha mezi nás nám může pomoci, abychom se znovu narodili. Abychom pocítili, že jsme milovaní a jsme jeho vyvolení. Když odkryjeme Lásku, odkryjeme svou důstojnost a smysl života. Když přijmeme Ježíše, můžeme si uvědomit že: „Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se božimi dětmi.“ /Jan/ Příchod Božího Syna mezi nás nám může pomoci uvěřit, že jsme obklopeni péčí, pomoci, že jsme milováni. Když prorok Izaiáš předpovídá příchod Boha, píše to tehdy, kdy Jeruzalém byl zničený. Tehdy jim přináší tu radostnou zvěst o tom, že Bůh přináší pokoj a spásu svému lidu.

Žijeme v této zvláštní době, kdy jakoby vládne koronavirus. Ale není to pravda. Bůh Emanuel je s námi. A pomůže nám dostat se z toho strachu a obav před zničením našeho života. On chce, abychom byli spaseni. Kéž nás Boží Narození naplní láskou, radostí a pokojem. Kéž pro nás bude pomocí, abychom se mohli znovu narodit.

Přeji vám, a sobě také, abychom uvěřili, že Bůh nás neopustil, je s námi a bude s námi i v tom novém roce 2021.

P. Jan

Apoštolský list „Patris corde“ – věnovaný sv. Josefu

Milovaný otec, citlivý otec, poslušný a přívětivý, otec tvořivě odvážný, setrvávající ve stínu – těmito přívlastky charakterizuje papež František sv. Josefa v apoštolském listu „Patris corde – Otcovským srdcem“, zveřejněném 8. 12. 2020 u příležitosti 150. výročí vyhlášení svatého Josefa za Ochránce

všeobecné církve. Počínaje tímto dnem vyhláší zvláštní rok věnovaný Ježíšovu pěstounovi.

Lidé v druhé linii

Uprostřed současné celosvětové krize „můžeme zakoušet, že naše životy jsou spřádány a nesený obyčejnými lidmi, kteří jsou obvykle opomíjeni a nevyskytují se na titulních stranách novin ... Kolik jen lidí denně prokazuje trpělivost a dodává naději, snaží se nerozsévat paniku, nýbrž sdílenou odpovědnost,“ píše papež. Právě tak jako sv. Josef, muž stojící mimo pozornost, „diskrétní a skrytý člověk“, v němž můžeme hledat „přímluvce, pomocníka a průvodce těžkými časy.

Svatý Josef nám připomíná, že všichni ti, kdo se zdánlivě skrývají nebo jsou v „druhé linii“, mají výjimečně činný podíl na dějinách spásy.“

Svatý Josef vyjádřil své otcovství konkrétně, když „učinil ze svého života službu, obětoval ho mysteriu vtělení“ ...

V něm „Ježíš vnímal Boží něhu“, která nám dovoluje přijímat naši slabost, skrze niž se uskutečňuje většina Božích plánů.

“Pravda, která je od Boha, nás nezavrhuje, nýbrž akceptuje, objímá, podpírá a odpouští nám.“

Josef je otcem také v poslušnosti Bohu. Jeho přitakání Božímu plánu zachraňuje Marii a Ježíše a učí „činit vůli Otce“, ve spolupráci na „velkém tajemství vykoupění“.

Dávat prostor tomu, co jsme si sami ne zvolili

Svatý Josef je také přívětivým otcem, který „přijímá Marii bez předběžných podmínek“,

Mariin snoubenec je také tím, kdo v důvěře v Pána přijímá do svého života události, kterým nerozumí. Nepoddává se zklamání, nereaguje vzpourou, nechává stranou své úsudky, „neupadá do trpné rezignace, nýbrž odvážně a statečně se nasazuje“ ...

Vede nás k tomu, abychom se statečností zakořeněnou v naději dávali prostor tomu, co jsme si sami ne zvolili.

„Takovýto způsob akceptace života nás uvádí do hlubšího smyslu. Život každého z nás se může zázračně obrodit, najdeme-li odvahu jej žít podle toho, co nám ukazuje evangelium. A nezáleží na tom, zda se všechno zvrtilo špatně a zda už je něco nevratné. Bůh může dát rozkvést květům mezi kameny,“ píše František v listu “Patris corde”. ...

Josef nás tedy učí, že věřit neznamená nacházet snadná „útesná řešení“; on totiž „nehledal zkratky“ nýbrž stavěl se čelem ke skutečnosti a přijímal za ni odpovědnost.

Podobně také jeho příklad vede k přijímání druhých, taková, jací jsou, a „k náklonnosti ke slabým, protože Bůh volí to, co je slabé“.

Měnit problémy v příležitosti

Apoštolský list dále vyzdvihuje „tvůrčí odvahu“ sv. Josefa, která „umí měnit problém v příležitost a vždycky dává přednost důvěře v Prozřetelnost“.

Zdá-li se někdy, že nám Bůh nepomáhá, neznamená to, že nás opustil, nýbrž že důvěruje nám a tomu, co můžeme navrhnout, vynalézt a najít.“ ...

Jakožto ochránce Ježíše a Marie, nemůže nebýt Ochráncem církve „protože církev je prodloužením Kristova Těla v dějinách“.

„Každý potřebný, každý chudý, každý trpící, každý umírající, každý cizinec je tak „Dítětem“, které Josef stále chrání.“ Témuž se musíme od Josefa učit také my.

Důstojnost práce

Tesař, poctivě pracující na zajištění živobytí své rodině, nás učí také „hodnotě, důstojnosti a radosti“ plynoucí z toho, že můžeme jíst chléb, který je plodem naší práce. Papež František s odkazem na tyto rysy sv. Josefa, zdůrazňované už od encykliky Rerum novarum, poukazuje na naléhavost sociální otázky a nezaměstnanosti, rovněž v zemích, kde se žije v jistém blahobytu. „Práce se stává účastí na samotném díle spásy“ – podotýká papež. Není jen příležitostí k seberealizaci, ale také „k realizaci oné původní buňky společnosti, kterou je rodina. Rodina, které se nedostává práce, je více vystavena těžkostem, napětím, rozkolům a dokonce zoufalému a zoufajícímu pokušení rozkladu. ...

Děti dnes nemají otce

„Otcem se člověk nerodí, nýbrž stává,“ nejde o to přivést dítě na svět, nýbrž přijmout je a pečovat o ně. V dnešní společnosti však naneštěstí jakoby „děti byly sirotky“, často se jim nedostává otce, který by synovi předával zkušenost života a reality. Otec nemá své děti zadržovat, věznit, vlastnit, ale uvádět je do schopnosti rozhodovat, užívat své svobody a hledat řešení. V tom se projevuje cudnost a čistota Josefova. Miluje láskou, která je prostá majetnického přístupu. ...

Josefovo štěstí spočívá v sebedarování, v jeho mlčení nenajdeme stížnosti, nýbrž projevy konkrétní důvěry. Postava Mariina snoubence je tedy mimořádně významná v dnešním světě, který potřebuje otce, ale odmítá pány – totiž ty, kdo chtějí „vlastněním druhého vyplnit svoji vnitřní prázdnotu,

odmítá ty, kdo zaměňují autoritu za autoritativnost, službu za servilitu, konfrontaci za útlak, charitu za vyživování, sílu za destrukci.
Každé pravé povolání se rodí ze sebedarování....“ – zdůrazňuje Svatý otec.

Františkova osobní modlitba ke sv. Josefovi

V poznámce č. 10 apoštolského listu „Patris corde“ prozrazuje papež František také jeden detail o své osobní blízkosti ke sv. Josefu. Již více než čtyřicet let denně recituje modlitbu z převzatou z modlitební knížky ženské kongregace Ježíše a Marie, vydané v 19. století. Jak dodává, vyjadřuje úctu a důvěru, ale také „určitou provokaci“: „Ať mi neříkají, že jsem tě vzýval nadarmo, a poněvadž s Ježíšem a Marií můžeš všechno, ukaž mi, že tvoje dobrota je tak velká jako tvoje moc.“

Apoštolský list „Patris corde“ doprovází dekret apoštolské penitenciárie, který ohlašuje zvláštní „Rok sv. Josefa“ vyhlášený papežem a stanovuje podmínky pro získání odpustků.

8. prosince 2020

Převzato a upraveno dle www.pastorace.cz

TÝDEN MODLITEB ZA JEDNOTU KŘEŠŤANŮ

Uvedení do tématu

„Zůstaňte v mé lásce, a ponesejte hojné ovoce“ (srov. J 15,5-9)

Texty pro Týden modliteb za jednotu křesťanů v roce 2021 připravila monastická komunita v Grandchamp. Za téma zvolila text „Zůstaňte v mé lásce, a ponesejte hojné ovoce“, který vychází z Janova evangelia 15,1-17 a shrnuje povolání komunity věnovat se modlitbě, smíření a jednotě církve i lidské rodiny.

Ve třicátých letech dvacátého století několik žen z reformovaných církví ve francouzsky mluvící části Švýcarska, patřících do skupiny známé jako „dámy z Morges“, znovu objevilo význam ticha při naslouchání Božímu slovu. Zároveň oživily praxi duchovních obnov, aby tak podle příkladu Krista, který vyhledával osamělá místa a modlil se tam, podnítily život z víry. Brzy se k nim přidávaly také další ženy, které se organizovaných obnov v Grandchamp – osadě na břehu Neuchâtelského jezera – pravidelně účastnily. Kvůli rostoucímu počtu hostů i účastníků duchovních obnov bylo brzy třeba zajistit

prostor k trvalé modlitbě a ubytování.

Dnes tuto komunitu tvoří padesát sester – žen různého věku i církevní tradice, z různých zemí i světadílů. Ve své rozmanitosti jsou živým podobenstvím společenství. Zůstávají věrné životu v modlitbě a společenství i přijímání hostů. Milost svého klášterního života také sdílejí s návštěvníky i dobrovolníky, kteří v Grandchamp hledají čas na duchovní obnovu, ticho, uzdravení nebo nalezení smyslu.

První sestry zažívaly bolest nad rozdělením křesťanských církví a povzbuzovalo je přítom přátelství s abbé Paulem Couturierem, průkopníkem Týdne modliteb za jednotu křesťanů. Modlitba za jednotu proto byla jádrem života komunity v Grandchamp od samého počátku. Tento závazek a také věrnost třem pilířům – modlitbě, komunitnímu životu a pohostinnosti – proto tvoří i základ předkládaného materiálu.

Zůstávat v Boží lásce znamená smířit se se sebou

Francouzské výrazy pro mnicha a mnišku (*moine/moniale*) pocházejí z řeckého slova *μόνος*, které znamená „osamocený“ nebo „jeden“. Naše srdce, tělo a mysl ovšem zdaleka nejsou jedno, často se rozbíhají nebo jsou taženy do různých směrů. Mnich i mniška si přeje být sám v sobě jedno a sjednotit se s Kristem. „Zůstaňte ve mně, a já ve vás,“ nabádá nás Ježíš (J 15,4a). Život v celistvosti a jednotě předpokládá vydat se po cestě sebepřijetí a smíření se s osobní i zděděnou historií.

Ježíš řekl učedníkům: „Zůstaňte v mé lásce“ (J 15,9). On sám zůstává v Otcově lásce (J 15,10) a po ničem netouží víc, než ji sdílet i s námi: „Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce“ (J 15,15b). ...

Zůstávat v Kristu je vnitřní postoj, který v nás časem zakoření. Vyžaduje ovšem prostor k dalšímu růstu. Potlačit ho může zápas o životní potřeby a ohrožuje ho rozptylování, hluk, činnost i životní problémy. V rozbourané době, kterou Evropa roku 1938 zažívala, napsala Geneviève Micheliiová, pozdější první matka představená grandchampské komunity, tyto řádky, které zůstávají platné i pro dnešní dobu:

Žijeme v časech znepokojivých, a zároveň velkolepých, v nebezpečné době, kdy duši nic nepomůže se uchovat, a zdá se, že rychlý a výhradně lidský pokrok lidí smete... Mám rovněž za to, že v tomto kolektivním šílenství hluku a rychlosti, kde nikdo nemůže myslet, naše civilizace zahyne... My křesťané, kteří si plně ceníme duchovního života, máme také nesmírnou odpovědnost a musíme si ji uvědomovat, sjednocovat se a navzájem si pomáhat při vytváření

sil klidu, útočišť míru, životně důležitých středisek, kde lidské ticho přivolává tvůrčí slovo Boží. Je to otázka života a smrti.

Zůstávat v Kristu, dokud neponeseme ovoce

„Tím bude oslaven můj Otec, když ponese te hojné ovoce“ (J 15,8). Ovoce nemůžeme nést sami ze sebe. Nemůžeme ho nést odděleně od vinné révy. Ovoce v nás nese teprve míza, Ježíšův život, který skrze nás proudí. A k tomu, aby námi proudil, je třeba zůstat v Ježíšově lásce, zůstat výhonkem vinného kmene.

Ježíšův život skrze nás proudí tehdy, když nasloucháme jeho slovu. Ježíš nás vyzývá, abychom v sobě jeho slovo nechali přebývat (srov. J 15,7), a tehdy pro nás udělá cokoli, o co budeme prosit. V jeho slovu ponese ovoce. Jako lidé, jako společenství, jako celá církev se s Kristem chceme sjednotit, abychom zachovali jeho přikázání milovat se navzájem, jako on miloval nás (srov. J 15,12).

Zůstáváme-li v Kristu, zdroji veškeré lásky, roste ovoce společenství

Společenství s Kristem vyžaduje také společenství s druhými lidmi. Dorotheus z Gazy, mnich žijící v šestém století v Palestině, to vyjádřil takto:

Představ si na zemi nakreslený kruh, to jest čáru načrtnutou do kruhu s kompasem a středem. A představ si, že tento kruh je svět, jeho středem je Bůh a paprsky se rozumí různé cesty nebo způsoby, jak lidé žijí. Světci, kteří se touží přiblížit Bohu, kráčejí směrem ke středu kruhu, a to tak, že pronikají jeho vnitřkem. Přibližují se tak k sobě navzájem, a čím více se blíží k sobě, tím víc se blíží i Bohu. Pochop pak, že totéž platí také obráceně, když se odvracíme od Boha a stahujeme se směrem ven. Pak je zřejmé, že čím více se vzdalujeme od Boha, tím více se vzdalujeme také od sebe navzájem, a čím více se vzdalujeme od sebe, tím více se také vzdalujeme od Boha.

Přibližovat se k ostatním, žít v jednom společenství s druhými lidmi, často od nás velice odlišnými, může být náročné. Sestry z Grandchamp tuto výzvu znají, a zásadní oporu proto nacházejí v učení bratra Rogera z Taizé: „*Není přátelství, aniž by se pročistilo utrpením. Není lásky k bližnímu bez kříže. Poznat neuchopitelnou hloubku lásky nám umožňuje kříž sám.*“

Rozdělení křesťanů, které nás od sebe navzájem vzdaluje, je pohoršením, protože nás zároveň vzdaluje od Boha. Mnozí křesťané, které tato situace zarmocňuje, se k Bohu vroucně modlí za obnovení té jednoty, o kterou prosil Ježíš. Kristova modlitba za jednotu nás vybízí, abychom se k němu znovu

obrátili, a tak se také přibližovali k sobě a radovali se z bohatství naší rozmanitosti. ...

Zůstáváme-li v Kristu, roste ovoce solidarity a svědectví

Přestože jako křesťané zůstáváme v Kristově lásce, žijeme zároveň uprostřed tvorstva, které sténá a čeká na vysvobození (srov. Ř 8). Ve světě jsme svědky zla – utrpení a konfliktů. Solidaritou s těmi, kdo trpí, v sobě ovšem necháváme proudit Kristovu lásku. Velikonoční tajemství v nás přináší ovoce, když svým bratřím a sestřím nabízíme lásku a ve světě živíme naději.

Spiritualita a solidarita jsou neoddělitelně svázány. Zůstáváme-li v Kristu, přijímáme sílu a moudrost, abychom se postavili strukturám nespravedlnosti a útlaku, abychom druhé lidi bezvýhradně přijali jako své bratry a sestry v lidství a abychom se stali spolutvůrci nového životního stylu, ke kterému patří úcta ke všemu tvorstvu a společenství s ním.

Souhrn své řehole, který sestry z Grandchamp každé ráno recitují, začíná slovy: „*Modli se a pracuj, aby Bůh vládl.*“ Modlitba a každodenní život nejsou dvě na sobě nezávislé skutečnosti – mají být sjednoceny. Vše, co prožíváme, se má stát setkáním s Bohem.

Pro oktáv Týdne modliteb za jednotu křesťanů v roce 2021 navrhujeme tuto modlitební cestu:

1. den: **Jsmo Bohem povoláni** – „Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás“ (J 15,16a)
2. den: **Vnitřně dospíváme** – „Zůstaňte ve mně, a já ve vás“ (J 15,4a)
3. den: **Tvoříme jedno tělo** – „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás“ (srov. J 15,12b)
4. den: **Společně se modlíme** – „Už vás nenazývám služebníky... Nazval jsem vás přáteli“ (J 15,15)
5. den: **Necháváme se proměňovat slovem** – „Vy jste již čisti pro slovo...“ (J 15,3)
6. den: **Přijímáme ostatní** – „Jděte a neste ovoce, které zůstane“ (srov. J 15,16b)
7. den: **Rosteme v jednotě** – „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti“ (J 15,5a)

8. den: **Žijeme ve smíru se vším tvorstvem** – „Aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná“ (J 15,11)

Z KANCELÁŘE

STATISTIKA za rok 2020

	Ž. Brod	Bzí	Krásná	Držkov	Loučky
Křty	3	1	0	1	1
Svatby	1	1	0	0	0
Pohřby	2	1	0	3	0

Dvě děti byly u 1. sv. přijímání. Na biřmování se připravuje 15 dospívajících.

EKONOMIKA

VYÚČTOVÁNÍ za rok 2020

Železný Brod:

Příjmy:

sbírky: 87.704,-Kč

milodary: 98.571,-Kč

Mín. kultury: 300.000,-Kč

Město Železný Brod: 200.000,-Kč

Mzda Karla Sládečka: 38.981,-Kč

Pojištění auta: 6.930,-Kč

Odvoz odpadu: 3.600,-Kč

Zálohy za el. kostelík: 2.400,-Kč

Zálohy za el. fara: 15.480,-Kč

Zálohy za el. kostel: 6.000,-Kč

Zálohy za vodu: 8.880,-Kč

Zálohy za plyn: 33.000,-Kč

Restaurování oltáře: 504.993,-Kč

Výdaje:

Železný Brod: Ke dni 31.12.2020 v bance je 145.391,-Kč

a v pokladně 41.644,-Kč

Bzí: Ke dni 31.12.2020 v bance je 26.929,-Kč a v pokladně 3.873,-Kč

Držkov: Ke dni 31.12.2020 v bance je 65.009,-Kč a v pokladně 20.209,-Kč

Krásná: Ke dni 31.12.2020 v bance je 94.826,-Kč a v pokladně 4.922,-Kč

Loučky: Ke dni 31.12.2020 v bance je 196.453,-Kč a v pokladně 19.289,-Kč

Na Krásné v roce 2020 byla restaurována kazatelna: 277.182,-Kč.

Ministerstvo kultury přispělo částkou 240.000,-Kč.

Byla také restaurována výmalba kostela a schodiště: 624.450,-Kč + vícepráce 60.000,-Kč.

Ministerstvo kultury přispělo částkou 250.000,-Kč a Liberecký kraj přispěl částkou 280.782,-Kč

PŘEJEME

V lednu oslaví svá životní jubilea:

Josef Pešata ml.

Marcela Mlynářová

Karel Sládeček

Matěj Komárek

Monika Pospíšilová

Petr Plíva

Ludmila Jirásková

Bernadeta Žilíková

Jan Martínko

Hana Plívová

Dominika Jelínková

Anna Polanská

Eva Nováková

Kristián Pospíšil

Jiří Plíhal

P. Kryštof Mikuszewski

Jiří Pastorek

Karel Maryška

P. Jacek Sokolowski

Všem za farnost přejeme stálou Boží ochranu, pokoje a mnoho lásky.

FÓRUM

NENÍ RYBA JAKO RYBA!

Štědrý večer už uplynul v toulce času a já bych se s Vámi ráda podělila o jeden prožitý Štědrý večer. Pracovalo se i na Štědrý den, čekárna byla stále plná pacientů, a tak se stalo, že na sestřičku a na mne už žádný kapr nečekal. Pro mého muže nemít na Štědrý večer rybu – to byla doslova katastrofa. Vtom

mi telefonovala kolegyně z vojenské nemocnice z Ružomberoku a přála mi hezké svátky. Když to uslyšela, asi za hodinu přijela a dovezla mi uzenu hlavatku s popisem úpravy. Totiž její bratr byl rybář, který často jezdil na Oravu lovit hlavatky, někdy i s panem Werichem nebo s panem Krónerem. Bylo z toho vždy veselé a vtipné povídání! Každým rokem jsme nakládali soudek zelí a v té zelné rozředěné vodě jsem hlavatku uvařila, sloupala z kůže a oddělila od centrální kosti. K tomu jsem umíchala báječnou omáčku. Před večerí muž s dětmi porozsvěcel svíčky. Po modlitbě a po polévce jsme se pustili do studeného chodu „hľavatka“ s bílým pečivem. S mužem jsme popíjeli bílé víno, děti limonádu. Byla to ohromná pochoutka. Muž to lakonicky ohodnotil: „Kam se hrabe kapr!“ Po večerí se děti za radostného a objevitelského křiku vrhly pod stromček pro dárky. Byl to trochu vyjimečný Štědrý den a večer, ale plný pohody, krásy a lásky.

Inu, není ryba jako ryba!

Hezké počtení vám přeje

H. G.

AŤČIN SLOUPEK

Švýcarsko 1999.

O dědečkovi (cukráři) jsem se zmínila, ale ještě ne o tom, že v jeho domě ve Vlastiboři máme chalupu. Táta se tam hodně nadřel, máme tam i sousedy, ale ti žijí ve Švýcarsku. Už několik let sbírám fotky a kazety hudební skupiny Kelly Family. Jsem členkou fan klubu v Jablonci. Jednou jsem jim napsala dopis do hausbótu v Kolíne nad Rýnem. Sousedka mi dopis přeložila do němčiny, já to opsala a poslala. Představte si, že mě za měsíc přišla obálka s podepsanou fotografií a seznam všech nahrávek. To bylo radosti, o jarmarku jsem chtěla tričko Kelly Family, ale ve stánku říkali: nény módný. A právě k sousedům do Švýcarska jsem s rodičema jela na návštěvu.

Autem jsme vyrazili v neděli a pobýli tam týden, bylo to moc krásné. Viděla jsem z okna pokoje zasněžené Alpy, v Lucernu jsme šli po dřevěném mostě, který předtím vyhořel. Byli jsme u Bodamského jezera v Kostnici. Zázitek mám z Husova domu. Tam jsou historické obrazy, husitské zbraně a na zdech jsou nápisy v češtině a němčině. Protože jsem si našla mamčiny učebnice němčiny, vím, jak se co vyslovuje. Ty německé nápisy jsem četla nahlas v Husově domě. Pan hlídač přišel do 1. patra zvědavý, kdo tu mluví německy, když přišla česká rodina a pochválil mě, jak dobře čtu. Bydleli jsme ve vesnici Reitnau. Všude bylo uklizeno a pásly se krásné kravičky a měly na krku zvonce. Hora, na kterou jsme viděli z okna, se jmenuje Pilatus, a jezero

v Lucernu s krásnýma loděma se jmenuje Vierwaldstättersee. Za každým oknem měli jarní kytičky v truhlíkách – bylo po Velikonocích, u stavení měli ze slámy vyrobené panáky v životní velikosti. Domů jsme odjžděli 1. května.

Pokračování příště.

Aťka

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Evangelizační úmysl

Modleme se, ať je nám dána Pánem milost žít v plném bratrství s bratry a sestrami jiných náboženství, abychom zakusili vzájemnost modlitby a překonávali uzavřenost.

Národní úmysl:

Děkujeme za sdělovací prostředky a prosíme za odpovědné pracovníky, aby přinášeli pravdivé informace včetně dobrých zpráv.

Naléhavý úmysl:

Modleme se za rodiny, kde mají malé děti, nebo očekávají jejich narození.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

1.1.	Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí.
2.1.	Řekl: „Jsem hlas volajícího na poušti: Urovňte cestu Páně – jak řekl prorok Izaiáš.“
3.1.	Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.
4.1.	Ježíš na něj pohleděl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas.“
5.1.	„Mistře,“ řekl mu Natanael, „ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele.“
6.1.	Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem,

	klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu.
7.1.	Ježíš chodil po celé Galileji, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království Božího a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu v lidu.
8.1.	Potom vzal Ježíš těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům, aby je lidu předkládali,
9.1.	...tu k nim před svítáním krácel po moři a chtěl jít dál kolem nich....vyděsili se. On však na ně hned promluvil: „Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“
10.1.	"Za mnou přichází někdo silnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sklonil a rozvázal řemínek jeho obuvi. Já jsem vás křtil vodou, on vás bude křtít Duchem svatým."
11.1.	... uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ Ihned opustili síť a šli za ním.
12.1.	I žasli nad jeho učením, neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci.
13.1.	Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila a ona je obsluhovala.
14.1.	Přijde k němu malomocný a na kolenou ho prosí: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“
15.1.	Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, odpouštějí se ti hříchy.“
16.1.	... řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“
17.1.	Ježíš na něj pohleděl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas.“
18.1.	... nikdo nedává mladé víno do starých měchů, jinak víno roztrhne měchy, a víno i měchy přijdou nazmar. Nové víno do nových měchů!“
19.1.	...řekl jim: „Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.“
20.1.	.. byl tam člověk s odumřelou rukou. Číhali na něj, uzdraví-li ho v sobotu, aby jej obžalovali.
21.1.	Požádal učedníky, ať pro něho připraví loď, aby se zástup na něho netlačil. Mnohé totiž uzdravil, proto se ti, kdo trpěli chorobami, tlačili k němu, aby se ho dotkli.
22.1.	Ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, aby je posílal kázat a aby měli moc vymítat zlé duchy.
23.1.	... přišli, aby se ho zmocnili; říkali totiž, že se pomátl.

24.1.	Proto ti, kdo mají manželku, ať žijí, jako by ji neměli, a ti, kdo pláčou, jako by neplakali, a ti, kdo se radují, jako by se neradovali, a ti, kdo kupují, jako by jim nemělo zůstat nic, a ti, kdo užívají tohoto světa, jako by ho neužívali, neboť tento viditel-ný svět pomíjí.
25.1.	A řekl jim: „Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen...“
26.1.	Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.
27.1.	Slyšte! Vyšel rozsévač rozsívat. Když rozsíval, padlo některé zrna podél cesty, a přiletěli ptáci a sezobali je. Jiné...
28.1.	Řekl jim také: „Dávejte pozor na to, co slyšíte! Jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám, a ještě přidá. Neboť kdo má, tomu bude dáno, a kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.“
29.1.	Dále řekl: „S Božím královstvím je to tak, jako když člověk zaseje semeno do země; ať spí či bdí, v noci i ve dne, semeno vzchází a roste, on ani neví jak...“
30.1.	Zmocnila se jich veliká bázeň a říkali jeden druhému: „Kdo to jen je, že ho poslouchá i vítr i moře?“
31.1.	Ježíš mu pohrozil: „Umlkni a vyjdi z něho!“ Nečistý duch jím zalomcoval a s velikým křikem z něho vyšel.

Svátky a slavnosti v lednu:

- 1.1. Slavnost Matky Boží Panny Marie
- 3.1. Nejsvětější jméno Ježíš
- 6.1. Slavnost Zjevení Páně, Tři králové
- 10.1. Svátek Křtu Páně
- 18.1. Panna Maria, Matka jednoty křesťanů
- 25.1. Svátek Obrácení svatého Pavla

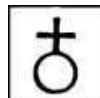

FARNÍ KALENDÁŘ

Všechny akce se budou řídit podle aktuálních vládních nařízení.

9. 1. /sobota/	18:00	Mše sv. ve Bzí za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
10. 1. /neděle/ Svátek Křtu Páně	13:30	Pohřeb paní Stehrové v kostele v Železném Brodě, potom uložení na hřbitově
18. – 25. 1.		Týden modliteb za jednotu křesťanů

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00
		středa 18:00
		čtvrtek 8:00
		pátek 18:00
		neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává

ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 468 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,
P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz